

הכלכלה מתמוטטת. מי

יציל אותה? האישי

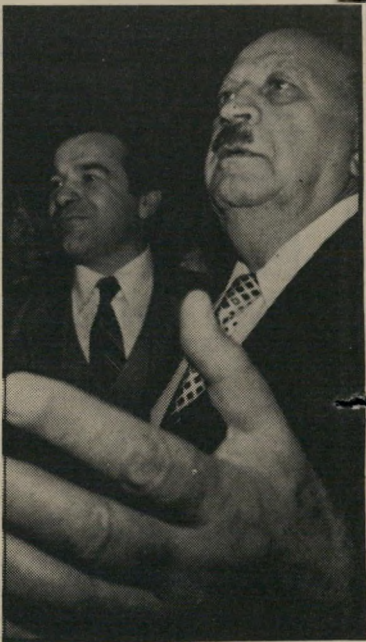
בעל הקופסה השחורה:

יעקוב מרדור

ויליאם שקספיר חוזר ביצירותיו על טכסים אופייני: תמיד, בשיא המתיחות של הטראגדיה, מופיע מוקיון כלשהו, המפיג את המתח לשעה קלה. בטראגדיה ששמה הכלכלה הישראלית, המוקיון החוזר בריגעימתה הוא שרהעל לענייני כלכלה, יעקב מרדור.

נובל פשוט. עצם נוכחותו של מרדור כממשלה היא בדיחה תפלה, שאבר עליה הכלל.

למנחם בגין היה מצפון רע ביחס למרדור, כי בכואו ארצה נטל בגין מידיו את הפיקוד על האירגון הצבאי הלאומי. אמנם, מרדור נכשל בנייהו האירגון, שעליו הופקד אחרי מות דוד רויאל. בתקופה הקצרה של כהונתו התפורר האירגון. אך כמשך כל השנים

שריעל מרדור כמו אצל שקספיר

חש בגין שהוא חב חוב למרדור, ועל כן הכניסו לממשלה.

הוא גם החזיקו בממשלה כאשר הפך מרדור לכריחת האומה, אחרי שהבטיח להאיר את כל רמתגן בנורה אחת, להפריד את חוקיה הפיסיקה של אלברט איינשטיין וליצור מקור אנרגיה שתמשוך ארצה מרגלים מכל העולם — כל זה על סמך הבטחתו של נוכל פשוט.

כאשר הגיע יצחק שמיר לכס ראש הממשלה, יכול היה לשים קץ לכריחה זו. הוא לא העז לעשות כן, אולי מחשש פן יתעורר בגין מריאונו וישלה בו בריק.

תיבת פלאים. השבוע הגיעה הטראגדיה הכלכלית לשיא חדש. המשק מתמוטט, רכבות עובדים שבתו או נקטו עיצומים, הנסיונות הרפים של שרהאוצר יגאל כהןאורגד להילחם במשבר נחלשו מיום ליום.

ברגע דרמטי זה הופיע על הבמה המוקיון הוותיק, יעקב מרדור נאם לאומה והודיע כי כחודש מאי יבואו ארצה כמה מאות מגדולי אנשי העסקים, ענקיה הכלכלה בעולם, כדי להציל את המשק הישראלי. ב-1985 תבוא רפואה לכל מחלות המשק, וב-1986 הוא יפדה.

כל זה ככאורה פלא — בלי טיפיר לים מכאיבים, בלי הפסקת ההנהלות, בלי צימצום תקציביהם, בלי סיום ההרפתקה בלבנון, בלי ניתוק הכספים הוורמים למיפלגות הרתיות, בלי הסתרת מסים על העשירים.

לתיבה השחורה הקטנה של ברמן (המשך בעמוד 11)

כנוניות ה-3

כסגן ראש עיריית נתניה מטעם המפר"ל, יודע כמניפולטור קלאסי. אבי שיטת הפתקים, הפרוטקציה והשימוש במנגנון לצבירת עוצמה פוליטית, הגדיר אותו המקור הכביר כמפר"ל.

כמו כל ראשי תמ"י, עשה רוברט לאימנט גם לביתו. שכתבות המצוקה מעניינות אותו בקליפת השום.

על רקע זה התנהלה נגרו חקירה בתקופת כהונתו בעיריית נתניה. אהרון און, שרהעבורהזרהווחה,

המחאה החברתית בכנסת. קיומה של הקבוצה הראיקלית הכנה בתוך המיפלגה מאלץ את ח"כי תמ"י להילחם למען תקציבים לנושאי רווחה. עם זאת, בכל העניין יש גם סממנים מגוחכים למדי. אחרי הכל תמכה סיעת תמ"י כולה בהרפתקה המטרפת בלבנון, שגרמה להרס מדינת ישראל כחברת-רווחה. מבחינה זאת יש הרבה יותר עיקביות בעמדותיו של שר-האוצר, יגאל כהןאורגד. הוא מבין שמדיניות המובילה למילחמות — שבה הוא תומך בכל ליבו —

שלושת חברי סיעת-תמ"י בכנסת אינם מתעניינים כלל בכעייה החברתית, או בקשוי הקיום של שיכבות-המצוקה. חבר בכיר במפר"ל, המכיר את השלושה היטב, אמר להעולם הזה שקשה לרמיין צמרת פוליטית במיפלגה כלשהי, שבנתה את עצמה כלכלית על חשבון הציבור, כמו הנהגת תמ"י.

העם זאת, אין ספק שהם רוצים להשיג הטבות מסוימות עבור שכבות העשירות להצביע עבורם. מכיוון שבישראל קיימת חפיפה ניכרת בין

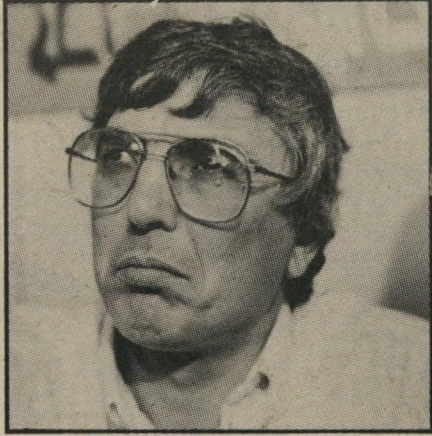
עסקנים בכירים במערך, שניסו השבוע לשכנע את מנהיגי תמ"י לנטוש את הקואליציה, הגיעו עד מהרה למסקנה שהם עצמם הפכו קלף למיקוח בידי הסיעה העדתית הקטנה. אהרון אברחצירא ואנשיו הם שחקני-פוקר מצויינים, קריימוג וצר ניים. הם לא העלו כלל על דעתם להיכנס להרפתקה כלשהי, שתאלץ אותם לזנוח עמדות-יכוח בממשלה. כל עוצמתה הפוליטית של תמי מבוססת על העובדה שהיא הצליחה לתפוס מישלטים במישרד העבודה

רוברט קופזוני, אבי שיטת הפתקים

אורן, מפאייניק, יונה מתונה

אברחצירא זחיר, פיקח, חססן, יונה

נמצא במקום טוב באמצע, אם מביאים בחשבון שהמרכז נע בשנים האחרונות באורח משמעותי ימינה. אפשר להגדיר את עמדותיו בנושא המדיני כ-ינוצות ימניות, בערך בין חכ"י המערך שלמה הלל ויחזקאל זכאי. עם דיעות כאלה אפשר לחיות בממשלת ליכוד בראשות שמיר ללא כל קושי.

און הוא באמת מפאייניק מכל הבחינות, והוא היה השר היחיד בממשלת מנחם בגין שהפגין בגלוי את חוסר-התפעלותו ממנהיג חרות כראש הקאבינט.

און היה מעריף להיות שר כממשלת-מערך, אך כנתנים יש לו אינטרס ברור לשמור על המצב הקיים. מקורות בסיעת הליכוד בכנסת הסבירו השבוע שאון גם מבקש, חרף ציחצוחי התרבות שלו, למנוע בחירות מוקדמות. הוא זקוק לחסינות שלו כחבר-הכנסת, לסחות עד נובמבר 1985.

י"ר תמ"י, אהרון אברחצירא, הוא, כמובן, עברייני מורשע לכל דבר, ועצם קיומו בצמרת מיפלגה הנושאת את הדגל החברתי הוא מכיך, בלשון המעטה.

אברחצירא הוא מתון יחסית בהשקפתו בנושא המדיני. ניתן למקם אותו בין היונים המתונות במערך, אולי בין מיכה חריש ועדי אמורי. אך קשה לומר שהנושא הזה בוחר בדמ.

אברחצירא הוא, בראשונה, חסיד נלהב של עצמו, ורואה באינטרס האישי שלו חנות הכל. גם ה-סוציאליזם הפופוליסטי שלו הוא מופקפק ביותר.

עם זאת, אין ספק שפרשת מאסרו ומישפטו הפכו אותו לערתי יותר. בראיית העולם שלו, הוא נוכח לדעת, שהמוניטין שלו כנצר למישפחת הרבנים הנערצת, שווה מיליונים בתודעת בני-ערותו, והוא נחוש-החלטה להפיק מנתון זה את המכסמים האפשרי.

מי שצפה בחלוויית הבאבאי-סאלי, דודו של י"ר תמ"י, לא יתקשה להבין את הכאריזמה האדירה, הנעוצה בעצם שם המישפחה אברחצירא.

חיים ברעם

חיבת לפגוע בשיכבות-המצוקה. אנשי תמ"י מנסים, כדרכם, לאחוז בחבל בשני קצותיו.

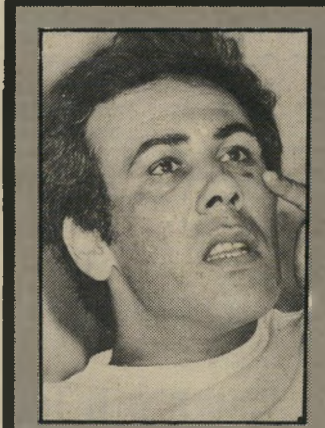
חסיד נלהב של עצמו

מ בחינה פוליטית מהווה סגן שרהתחבורה, כןציון רוברט, את הסמן הימני-הקיצוני בתמ"י. רוברט הוא נץ מובהק, ימינה מזובולן המר או יהודה בןמאיר מהמפר"ל, תומך מובהק בהתנחלויות ובגושא-אמונים, גוען מצוי ואנטי-הומאניסט ביחסו לערבים בישראל ובשטחים הכבושים. מקור כהנהגת המפר"ל, המכיר היטב את רוברט, סיפר השבוע להעולם הזה שסגן-החבר לא כלט כלל בהתייחסות כלשהי לנושאים חברתיים. הוא ציין ש-לזכותו של רוברט ניתן לומר שהוא לא גילה שום גישה עדתית מיוחדת, בניגוד לאברחצירא. כל הריבורים האלה, על קיפוח ובעיות חברה ועדות, הופיעו רק אחרי הצטרפותו לתמ"י.

רוברט, שכיהן כמשך שנים רבות

העשירונים התחתונים ובין יוצאי צפוןאפריקה (תמ"י איננה מיפלגה של יהודיה-מזרח. מנהיגיה והרוב המכריע של פעיליה הם צפוןאפריקאים, ואין בה כמעט ייצוג ליהודי עיראק או תימן), אין ספק שיש סתירה אובייקטיבית בין האינטרס המיוצג על-ידי תמ"י ובין הליברלים, או שניו, התומכים בשכבות האשכנזיות המבוססות.

נתון סוציולוגי ברור זה גרם לשניות הטראגית בתמ"י. הנהגה מושחתת מאוד, המבקשת אך ורק את טובת עצמה מצד אחד, וקבוצה משוכחת של צעירים אידיאליסטיים, המשתייכת למיפלגה, מחוץ למעגל הייצוגי הכביר. צעירים אלה, בתוכם גם אינטלקטואלים ממוצא צפוןאפריקאי בעלי כושר-ניתוח, השקפת-עולם סוציאלי-דמוקרטית ופרספקטיבה יונית, מצאו את עצמם בתמ"י, מתוך יאוש עמוק מכל החברה האשכנזית, וביכולה השמאל ומחנה השלום. כך נוצר המיוזג המורח בין אנשים כמו ראש עיריית אשקלון, אלי דיין, ובין כ-כנופיית השלושה הנושאת את דגל

רוברט מיימון משלי אל שרון

כדמות מימסדית מובהקת. הוא הגיע. הקאריירה שלו מסמלת במידה רבה, את דמותה של תמ"י כולה.

הטרמפיסט

בין העוררים והעסקנים העדתיים, הסובכים את כנופיית השלושה, אפשר לזהות גם את מיכה מיימון, שהתמנה לפני חודשים כדובר מישרד-העבודה-הדתיות.

מיימון היה חבר ונהלת שלי"י מטעם הפנתרים, חכה שם ביחס חשדני ממרבית חבריו. בעת מילחמת-הלבנון תמך, באורח נלהב, באריאל שרון, נכנס למנגנון הסוכנות ואחר-כך הפך עוזרו של הנץ הקיצוני של תמ"י, סגן שרהעבודה-הדתיות, כך ציין רוברט.

צמוד צמוד לקבוצת הצמיר, וכאמת מצא שם כל טוב. האידיאליסטים שעדיין נותרו בתמ"י נוהגים בו כבח גלוי, אבל מיימון מסתובב במיזנון הכנסת